

1001
2021

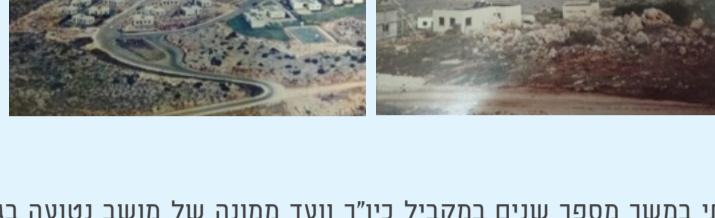
כ"ו בטבת תשפ"א

יזמנו של ראש המועצה

בכל יישובי משגב, כמו בכל מקום, חלו שינויים והתפתחויות במשך השנים. ברוב היישובים יש גרעין של "וותיקים" שמשמרים את הזיכרון של מה שהיה בעבר.

ביישובים החדשים השינויים היו קיצוניים במיוחד. אני זכיתי להכיר "חטיאריה" של החדשים מהדור שכבר איננו. בחלק מהיישובים היהודיים קבוצת מתיישבים אחת עזבה, כולה או רובה והגיעה קבוצה אחרת. רוב היישובים הוקמו עם אלמנטים נאלו ואחרים של שיתוף. ההסטוריה של יישובי משגב מרתקת בכל קנה מידה.

מונחים כמו "מצפים", "כפ'תים", "כפר שיתופי קהילתי", "כפר עבודה", "פזורה בדווית", "ריכוז בדווי", ו"מיזם התיישבותי" קיבלו משמעויות שונות, וכולם גם ממשיכים להתפתח ולהשתנות.

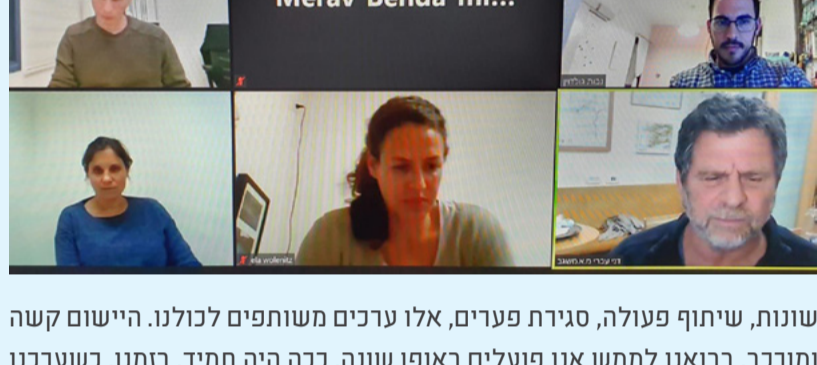

עבדתי במשך מספר שנים במקביל כיו"ר וועד ממונה של מושב נטועה בגבול הצפון, נאמן להסדר נושים בקיבוץ חמדיה בבקעת בית שאן ויו"ר חיצוני מוסכם של קיבוץ כפר עציון בגוש עציון. מקומות שונים מאוד זה מזה בכל קנה מידה. גם השונות בתוך יישובי משגב הוא גדול מאוד.

מעמד התנועה הרפורמית מוגדר במסמכי ההקמה של הר חלוץ ומעמד התנועה הקונסרבטיבית בשורשים. גם המודטים בהרדית-יחד, דרך האימן במעלה צביה ועוד. אני זוכר קהילות חרדיות שהגיעו כדי להקים את מורשת (הישנה). אני זוכר את דקפת כמושב שיתופי ואת קליטת ההרחבה הקהילתית בקיבוצים לוטם, מורן ותובל. אני זוכר את "מושב עצמון" ואת הדרום אפריקאים בשכניה. השתתפתי בהתלבטויות באשר לשינוי הסוג של יעד. השתתפתי בדיונים למיזוג אגודות בשורשים. השתתפתי בדיונים באשר למעמד ה"נחלות" ביישובי הר שכניה. אני זוכר את הברק בעיני מקימי טלאל הראשונים וגם בעיני מקימי חרשים. אני זוכר כשחברי גרעין "תקווה" היו בחוות יבור לפני שהגיעו למורשת. השתתפתי בדיונים עם חברי קיבוץ כישור לפני הקמת "כישורית" ועם חברי קיבוץ פלך הוותיקים, לפני הפיכתו לקיבוץ חינוכי ושיזורי. אני זוכר את אשחר לפני שהוא היה יישוב משלב ואת היאחזות "מרווה" לפני שהוקם מכון לשם. אני זוכר את כל וותיקי שגב כשהם היו צעירים. אני זוכר בידפת את התורנות לגרוד את פחי האשפה עם טרקטור של האגודה למזבלה.

למה אני מזכיר את כל זה? כי אני יודע שכולנו עוסקים כל השנים בהתאמת הקהילות שלנו והמשפחות שלנו, וגם את עצמנו למציאות שמשנתה כל העת. כשהייתי צעיר, האתגר היה להיות פרקטי. בהמשך הפך האתגר להיות פתוח וגמיש. ככה או ככה, השתדלתי תמיד להיות "מחוץ לקופסה". היום האתגר שלי כראש מועצה הוא לאפשר לכל קהילה להחליט על אופן התנהלותה ועל עתידה.

השבוע נפגשתי עם הנהלת היישוב צורית בקשר לקליטת משפחה חרדית ביישוב, ונפגשתי עם הנהלת היישוב אשבל, בקשר לקליטה מסיבית של חברים חדשים פעילי תנועת הנוער העובד לחברות בקיבוץ שיתופי. גם כשדעתי האישית שונה מהנהלות היישובים - אני מרגיש שתפקידי לסייע להם להוציא לפועל את החלטותיהם, ולהגשים את חלומותיהם ככל הניתן.

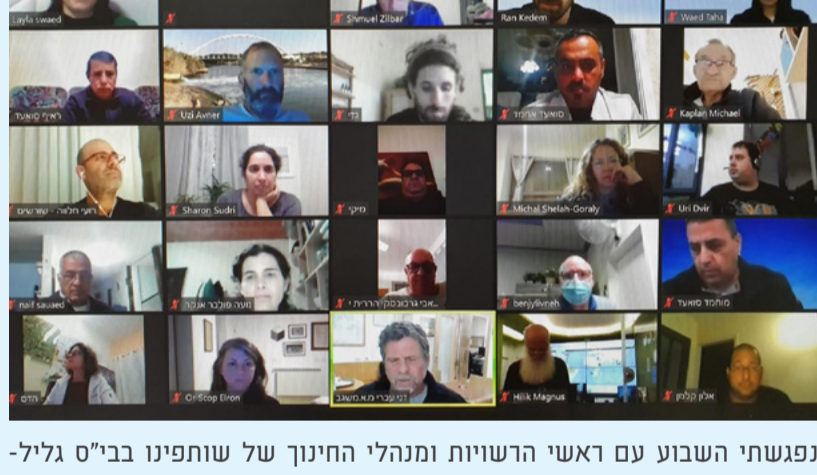
שונות, שיתוף פעולה, סגירת פערים, אלו ערכים משותפים לכולנו. היישום קשה ומורכב. בבואנו לממש אנו פועלים באופן שונה. ככה היה תמיד. בזמנו, כשערכנו דיונים על שינויים באורחות החיים וברמת השיתופיות בידפת, הגיע מוקי צור ונתן הרצאה קצרה. הוא חקר את ההיסטוריה של הקיבוצים. הוא מצא את הפעם הראשונה שמישהו אמר "זה כבר לא קיבוץ". זה היה בשנת 1909. פחות משנה אחרי הקמת הקיבוץ הראשון.

קיימות דעות שונות לגבי אופן התנהלות יישוב ו"גבולות הגזרה" של האגודה השיתופית ושל הוועד המקומי. גם ביישובים החדשים בהם אין אגודות בכלל, יש מחלוקות קשות באשר לאופן הנכון של תפקוד הוועדים המקומיים, עמותות המים, פעילות הנוער, מערכות החינוך לגיל הרך ועוד. אנחנו נמשיך לפלס דרכינו בתוך המציאות המשנתה ולהשתדל לאפשר לכל קהילה להיבנות ולהתלכד על פי חלומותיה, ועל פי הפשרות שהיא מגיעה אליהן. תמיד יהיו פשרות!

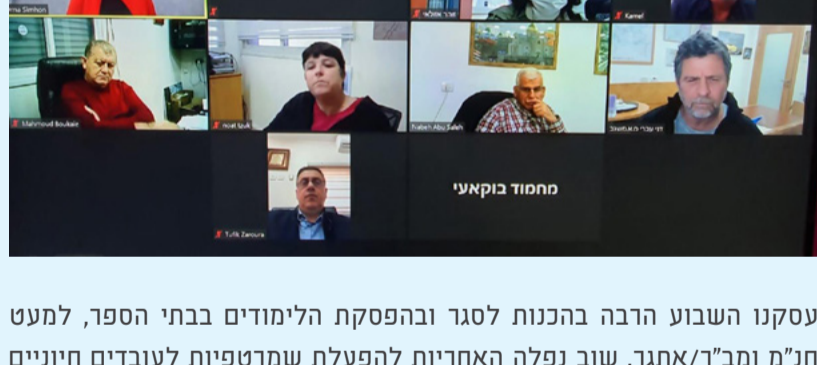

במסגרת תפקידי במרכז המועצות האזוריות השתתפתי בדיון מאוד מעניין על בדידות בעולם המודרני בכל מגזרי האוכלוסייה, בדגש על הגיל השלישי.

השתתפתי בערב הוקרה לצוותי הצ"י היישוביים (צוות חוסן יישובי), המתנדבים במשגב. כמו בכל חברה, הם לב הקהילה וראוי שהיה תמיד בלב של כולנו - יישר כוח!

נפגשתי השבוע עם ראשי הרשויות ומנהלי החינוך של שותפינו בבי"ס גליל-סח'נין ושעב. בית הספר עומד בפני השקעות חדשות ואנו נמשיך לטפח אותו ולהשקיע בו.

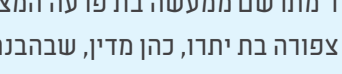
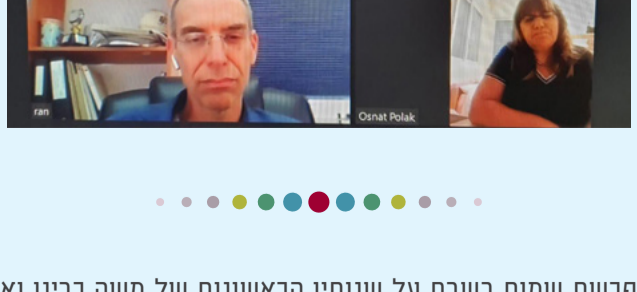
עסקנו השבוע הרבה בהכנות לסגר ובהפסקת הלימודים בבתי הספר, למעט חנ"מ ומב"ר/אתגר. שוב נפלה האחריות להפעלת שמרטיפיות לעובדים חינויים על מסגרות העבודה. שוב אנו נסייע במסגרת המגבלות בפעילויות בקהילה וביישובים. שוב אנו נמשיך לספק את כל השירותים החינויים ולהיות בקשר עם כל היישובים וכל הקהילות.

נפגשתי בתחילת השבוע עם כל מזכירי היישובים ובהמשך השבוע לקראת הסגר, נפגשתי עם כל יו"ר ומזכירי היישובים.

נפגשתי עם הנהלת היישוב אשבל והנהלת היישוב צורית ועם נציגי ציבור ותושבים ממורן, עצמון, מנוף, מצפה אביב, קורנית וסלאמה.

קראנו בפרשת שמות שבטת על שנותיו הראשונות של משה רבינו ואת מעמד "הסנה הבוער". אני תמיד מתרשם ממעשה בת פרעה המצרית שהצילה את משה, ובהמשך, מערנותה של צפורה בת יתרו, כהן מדין, שבהבנתה הזריחה מלה את בנה והצילה גם את משה וגם את השליחות שהוטלה עליו. השבוע ביום ה' ראש חודש שבט. שבוע טוב וחודש טוב!

שלכם,
דני עברי